

РЕШЕНИЕ

№ 10366

гр. София, 01.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3247** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. Х. А., ЕГН [ЕГН], срещу решение № 1206/08.03.2024 г., постановено по НАХД № 8128/2023 г., по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 10-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-008268 от 16.05.2023г., издадено от началник Сектор в Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл.178ж, ал.1, пр.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение по чл.58, т.3 от ЗДвП са му наложени „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева, „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца и на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012г. на МВР са му отнети и 10 контролни точки.

В касационната жалба са изложени аргументи, че въззивното решение е неправилно, постановено при субективно възприета фактическа обстановка и едностранно възприемане на доказателствения материал по делото, довело до неправилно приложение на материалния закон. Моли се решението на СРС да бъде отменено, както и потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се разноси, съгласно представен списък.

Ответникът по касация, не изразява становище по касационната жалба.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, в настоящия касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира решението за валидно, допустимо и неправилно. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства. В производството пред въззивната инстанция е установена правилно следната фактическа обстановка:

С потвърденото с обжалваното решение НП, Л. Х. А. е наказан, на основание чл.178ж, ал.1, пр.1 от ЗДвП за нарушение по чл.58, т.3 от ЗДвП с „глоба” в размер на 1000 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3 месеца, затова, че на 10.04.2023г. в 9:31 часа сутринта, по автомагистрала А1 (Т.) с посока на движение от [населено място] към [населено място], без да има повреда на автомобила или здравословен проблем, навлиза и се движи в лентата за принудително спиране на автомагистрала А1 между 2-ри и 3-ти километър. В акта било отразено, че нарушителят има възражения срещу констатациите в АУАН. Други писмени възражения срещу акта не са постъпвали пред административно-наказващия орган в законоустановения срок за това.

При обжалване на НП пред СРС са събрани писмени и гласни доказателства. Като свидетели са разпитани К. Ю. И., приятел на Л. Х. А., който твърди, че на посочения ден са пътували заедно към П., но в различни автомобили и полицаите Д. и А., които са тръгнали след автомобила на касатора, който се е движил в аварийната лента.

Съдът, след като е обсъдил събраните доказателства, вт.ч. и гласните, е кредитирал показанията на свидетелите Д. и А. като преки, информативни, подробни, тъй като служителите на ОПП – СДВР имат съхранен спомен за мястото, автомобила и поведението на водача. Посочил е, че показанията им са едностранни и звучат житейски достоверно.

Относно показанията на свидетеля И., който е заявил, че Л. А. е отбил в аварийната лента, а колата, в която бил свидетелят И. продължила напред, съдът е приел, че те не намират подкрепа в останалите доказателства по делото, звучат недостоверно, нелогично и явно обслужват защитната теза на жалбоподателя, че му е прилошало.

За да постанови обжалваното решение, СРС е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, че са спазени сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, че между съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП има съответствие по отношение на словесното и цифровото описание на нарушението и не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно – наказателното производство, нито че е нарушено правото на защита на Л. Х. А., както и че са спазени изискванията на чл.40, ал.1, чл.43, ал.1 и ал.5 и чл.58, ал.1 от ЗАНН.

По същество съдът е приел, че са налице положителните предпоставки от фактическия състав на разглежданото нарушение и отсъстват и отрицателните предпоставки, дадени в закона, а именно – не е била налице повреда на автомобила, нито е имало здравословен проблем у водача или пътниците в превозното средство. Приел е, че водачът е осъществил от обективна страна състава на нарушението по

чл.58, т.3 от ЗДвП, от субективна страна е извършил нарушението виновно, тъй като като водач на МПС няма как да не е съзнавал, че се движи в лента, която поначало е предназначена само и единствено за принудително спиране.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират с правилно установената фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

При съставянето на АУАН не е допуснато и нарушение на чл.40, ал.1 ЗАНН. Актът е връчен надлежно на водача и е имал възможност да направи възражение и го е подписал, като е отбелязана датата, на която е сторил това. В акта е отбелязано, че има възражения. От изложеното следва, че не е нарушено по никакъв начин правото му на защита, имал е възможност да провери верността на посочените в акта обстоятелства и да възприеме действията на актосъставителя.

В случая е установен нарушителят, извършеното нарушение и неговата вина. От събраните по делото доказателствата се установява, че Л. Х. А. на 10.04.2023г. в 9:31 часа сутринта, по автомагистрала А1 (Т.) с посока на движение от [населено място] към [населено място], е шофирал лекия си автомобил в лентата за принудително спиране. Твърденията на касатора, че имал здравословен проблем, поради което е налице изключението по чл. 58, т.3 от ЗДвП не се подкрепя от събраните доказателства, според които той не е бил спрял в лентата, а се е движил в нея.

Според чл.178ж, ал.1, пр.1 от ЗДвП водач, който се движи в лентата за принудително спиране по автомагистрала, без да са налице изключенията по чл.58, т.3 от ЗДвП, се наказва с лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца и глоба в размер на 1000 лева.

Съгласно чл.6, ал.1, т.6 от Наредба на МВР № Из-2539 от 17.12.2012г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение, за движение в лентата за принудително спиране по автомагистрала на водача на МПС-то се отнемат 10 контролни точки.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с действащите правни норми, не са налице сочените касационни основания. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Ответникът по касация не претендира присъждане на разноски, поради което такива не следва да се присъждат в настоящето производство.

Водим от горното, на основание чл. 221 и чл. 222 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1206/08.03.2024 г., постановено по НАХД № 8128/2023 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: